

Ποιὸς νὰ περιγράψει τὰ μεγαλεῖα σου, Παρθένε; (Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς)

[Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ἁγ. Γρηγόριος Παλαμᾶς / Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ὁρθοδοξία](#)
[και Ὁρθοπραξία](#)

Ἐγίνες Θεομήτωρ, ἔνωσες τὸ νοῦ μὲ τὸ Θεό, ἔνωσες τὸ Θεὸ μὲ τὴ σάρκα, ἔκανες τὸ Θεὸ υἱὸ ἀνθρώπου καὶ τὸν ἀνθρωπο υἱὸ Θεοῦ, συμφιλίωσες τὸν κόσμον μὲ τὸν ποιητὴ τοῦ κόσμου.

Μᾶς δίδαξες μὲ ἔργα ὅτι τὸ θεωρεῖν δὲν προσγίνεται μόνο μὲ αἴσθησις ἢ καὶ λογισμὸ στοὺς πραγματικοὺς ἀνθρώπους (διότι τότε θὰ ἦσαν λίγο μόνο καλύτεροι ἀπὸ τὰ ἄλογα), ἀλλὰ πολὺ περισσότερο μὲ τὴ κάθαρση τοῦ νοῦ καὶ τὴ μέθεξι τῆς θείας χάριτος, κατὰ τὴν ὁποία ἐντροφοῦμε στὰ θεοειδῆ κάλλη ὅχι μὲ λογισμούς, ἀλλὰ μὲ ἄυλες ἐπαφές.

Ἐκαμες τοὺς ἀνθρώπους ὁμοδίαιτους μὲ τοὺς ἀγγέλους, ἢ μᾶλλον ἀξίωσες καὶ

μεγαλύτερων βραβείων, ἀφοῦ συνέλαβες ἀπὸ τὸ ἅγιο Πνεῦμα θεανδρική μορφή καὶ τὴν γέννησες παράδοξα καὶ κατέστησες τὴν ἀνθρώπινη φύση ἀπορρήτως συμφυῆ καί, θὰ λέγαμε, ὁμόθεη μὲ τὴ θεία φύση.

Ἄς φυλάττουμε ἐπομένως τὴ πρὸς τὸ Θεὸ καὶ πρὸς ἀλλήλους ἐνότητα, ποὺ ἔχει ἐντυπωθεῖ σ' ἐμᾶς ἀπὸ τὸ Θεὸ θείως, διὰ τῶν δεσμῶν τῆς ἀγάπης.

Ἄς βλέπουμε πάντοτε πρὸς τὸν ἄνω γεννήτορα.

Ἄς ὑψώσουμε ἄνω πρὸς αὐτὸν τὴ καρδιά μας.

Ἄς παρατηρήσουμε τὸ μέγα τοῦτο θέαμα, τὴ φύση μας νὰ συνδιαιωνίζει αὐλως μὲ τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καί, ἀποβάλλοντας τοὺς δερμάτινους χιτῶνες, ποὺ ἔχουμε ἐνδυθεῖ ἀπὸ τὴ παράβαση, ἅς σταθοῦμε σὲ ἅγια γῆ, ἀναδεικνύοντας ὁ καθένας μας τὴ δική του γῆ ἅγια διὰ τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς πρὸς τὸ Θεὸ σταθερῆς ἀφοσιώσεως, νὰ φωτισθοῦμε καὶ φωτιζόμενοι νὰ συνδιαιωνίσουμε σὲ δόξα τῆς τρισήλιας Θεότητος ποὺ πρέπει κάθε δόξα, κράτος, τιμὴ καὶ προσκύνηση τώρα καὶ στοὺς ἀτέλειωτους αἰῶνες. Ἀμήν

Πηγή: agiazoni.gr